

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ก่อนและหลังการสอนโดยวิธีการสอนแบบตรง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตรง จำนวน 7 แผน แผนละ 3 คาบ คาบละ 60 นาที และเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบวัดแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าร้อยละ ผลการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตรง

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตรง

ตอนที่ 3 การเขียนบรรยายข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมในการอ่านภาษาอังกฤษด้วยการจดบันทึก

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการสอน โดยใช้วิธีการสอนแบบตรง

ตาราง 2 ค่าร้อยละของคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตรง

การทดสอบ	คะแนน (เต็ม 20 คะแนน)	ค่าร้อยละ
ก่อนการสอน	12	60
หลังการสอน	19	95

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า ในการทดสอบก่อนการสอน คะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เท่ากับ 12 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60 และภายหลังการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตรง คะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนเท่ากับ 19 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 95 สรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้นภายหลังได้รับการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตรงซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตรง

ตาราง 3 ค่าร้อยละของคะแนนแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตรง

การทดสอบ	คะแนน (คะแนนเต็ม 120)	ค่าร้อยละ
ก่อนเรียน	71	59.16
หลังเรียน	103	85.83

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า ในการวัดแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนการทดลองเท่ากับ 71 คะแนน เทียบค่าร้อยละ 59.16 และภายหลังการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตรง คะแนนแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้นเท่ากับ 103 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.83 สรุปได้ว่า แรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้นภายหลังได้รับการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตรงซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3 การเขียนบรรยายข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

จากการสังเกตพฤติกรรมในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนจากการจดบันทึกระหว่างการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น จากการที่ผู้วิจัยถามคำถามนักเรียน ไม่ว่าจะเป็คำถามชี้แนะเข้าสู่เนื้อเรื่องที่อ่าน เช่น ในครั้งแรกที่เรียนเรื่อง Julie's race นักเรียนไม่ได้ตอบหรือแสดงความคิดเห็นมากนัก แต่เมื่อผู้วิจัยเริ่มสอนในเรื่องที่ 3 และ 4 นักเรียนเริ่มให้ความร่วมมือในการตอบคำถามมากขึ้น เช่น คำถามชี้แนะในเรื่อง poisonous snakes เมื่อผู้วิจัยถามคำถามว่า นักเรียนเคยเห็นงูที่บ้านของนักเรียนไหม นักเรียนตอบด้วยความตื่นเต้น ว่า เคยและเล่าว่า มีงูเข้ามาในบ้าน ทุกคนในบ้านตกใจและพ่อไล่ออกไป จากนั้นนักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนและถามคำถามว่า วันนี้จะเรียนเรื่องงูใช่หรือไม่ และเกิดความตั้งใจในการที่จะเรียนรู้คำศัพท์เพื่อนำไปใช้ในการอ่านเนื้อเรื่อง ในขณะที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง นักเรียนแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากการดูสารคดีที่เกี่ยวกับงูกับผู้วิจัย ภายหลังการสอนอ่าน นักเรียนมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสนใจในอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น เช่น ในเรื่องที่ 5 shark เมื่อนักเรียนได้อ่านเนื้อเรื่องฉลาม ในการเรียนครั้งต่อไป นักเรียนได้นำหนังสือนิทานที่เกี่ยวกับฉลามมาให้ดูและพูดคุยถึงเรื่องฉลามกับผู้วิจัย แสดงให้เห็นถึงความสนใจในเรื่องที่อ่านนอกเหนือจากการเรียน นักเรียนสามารถนำไปเชื่อมโยงกับความรู้อของตนเองได้

จากการที่ผู้วิจัยได้พูดคุยกับผู้ปกครองหลังการเรียนการสอนทุกครั้ง ทำให้ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า นักเรียนมีพัฒนาการในการอ่านภาษาอังกฤษดีขึ้น เนื่องจากผู้ปกครองได้เล่าว่า หลังจากการเรียนการสอนผ่านไปสองถึงสามสัปดาห์ นักเรียนจะมาเล่าเรื่องที่อ่านให้ผู้ปกครองฟัง และบางครั้งจะนำเรื่องที่อ่านมาเล่าให้ผู้ปกครองฟังด้วย ซึ่งปกตินักเรียนจะไม่ชอบอ่านแต่จะชอบดูหรือฟังจากโทรทัศน์หรือคอมพิวเตอร์เท่านั้น ผู้ปกครองยังบอกอีกว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะอ่านหนังสือมากขึ้นกว่าเดิมและเริ่มขอความช่วยเหลือจากผู้ปกครองหากเกิดปัญหาในการอ่าน

ผู้วิจัยได้เห็นพัฒนาการการมีส่วนร่วมของนักเรียนในการทำกิจกรรมมากขึ้น เมื่อเทียบกับการเรียนในครั้งแรกๆ นักเรียนเริ่มเรียนรู้และมีความกระตือรือร้นในการทำแบบฝึกหัดคำศัพท์และกิจกรรมได้เร็วขึ้น จากการเรียนรู้ในการทำซ้ำๆ เข้าใจในทุกขั้นตอนของกิจกรรมและนำไปปฏิบัติอย่างแท้จริง ภายหลังการทำกิจกรรมนักเรียนมีความสนใจ อยากรู้ว่าตนทำถูกทั้งหมดหรือไม่ ผิดพลาดในข้อใด และมีความพยายามในการแก้ไขในสิ่งที่นักเรียนทำผิดอีกด้วย